<u>בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק</u>

בג"ץ 2718/18

לפני:	כבוד השופט נ' הנדל כבוד השופט א' שהם כבוד השופטת ד' ברק-ארז
העותר:	פלוני
	נ ג ד
המשיבים:	1. פלוני 2. פלוני 3. פלוני 4. פלוני 5. פלוני 6. פלוני 7. פלוני 8. פלוני 9. פלוני

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה למתן צו ביניים

העותר:	בעצמו
בשם המשיבים 1-8:	עו"ד מיכאל בלום
בשם המשיב 9:	עו"ד שרון הואש-איגר

<u>פסק-דין</u>

<u>השופט א' שהם:</u>

1. לפנינו עתירה למתן צו על תנאי, במסגרתה התבקשנו להורות למשיבים, עובדי ציבור ועובדים סוציאליים באגף הרווחה בעיריית רמת השרון, לנמק:

> "1. למה אגף הרווחה הפעיל עו"ד כנגד העותר?...2. האם אי פעם הוזמן לעותר אבטחה בשל התנהגות לא ראויה?...3. לבקש פלט שיחות של מרכז הקשר של הרצליה לעותר?... 4. הסבר למה להפעיל נוהל של חולי נפש במקרה הספציפי הזה, למרות שברור שזה לא מקרה של חולה נפש אלא בקשה לסיוע ועזרה? 5. למה נשלח

> העותר להביא חוו"ד ממקום שלא נותן חוו"ד כזו? (מרפאה קהילתית) 6. למה לא נחקרו התלונות של העותר כנגד המעשים של האישה והתנהלות האישה? 7. מדוע היו בקשר חד כיוונים עם האמא כנגד האב והילדים? 8. למה לא אוכפים החלטות של בית הדין פסיכולוגית, קביעת מרכז קשר, אי דיווח שהילדים לא מגיעים לטיפול באופן קבוע לפסיכולוגים של האגף ע"פ פסק דין של בית הדין. 9. למה מדווחים שהעותר לא משתף פעולה בעוד שאין פעם אחת שלא הגיע לכל פגישה? האם כל ביקורת היא איום או אלימות או חוסר שיתוף פעולה? 10. הסבר למה לא הופיעה עובדת סוציאלית סדרי דיון לדיון יוני 2017? ולמה עד היום לא הסבירה זאת? 11. למה אגף הרווחה פועל על פי בעלה של רונית כאב ואלימות שלו כלפי העותר? 12. מדוע מנהלת האגף משקרת פועלת מתוך פוליטיקה ואגו ולא מבצעת את תפקידה? 13. אבקש לשאול את המשיב 6 – אשר פגש את העותר – האם אמר ש'האגף הזה מלא פוליטיקה ולא עושה את מטרתו לטובת הילדים והכל פה קריזות', בנוסף למה עזב את אגף הרווחה ברמה"ש והאם אמר שהביקורת כלפי האגף באופן ישיר ומנומס כפי שהעותר עושה ויפגע לא בצדק בילדיו של העותר?".

2. לעתירה זו נלוותה בקשה למתן צו ביניים, המורה על "תיאום מרכז קשר באופן מיידי בתל אביב לאב ולילדים", ולאחריו מתן צו קבוע המורה על "העברת תיק הילדים לאגף הרווחה בתל אביב".

הרקע להגשת העתירה

3. העותר וגרושתו החלו בהליכי גירושין בשנת 2016, ומאז מתנהלים ביניהם הליכים משפטיים בפני בית הדין הרבני האזורי בתל אביב-יפו (תיק מס' 1033243/9) (להלן: בית הדין הרבני) , שבמסגרתם נדונה, בין היתר, שאלת הסדרי הראייה של העותר עם ילדיו.

ביום 26.10.2016, התקיימה פגישה של ועדת התסקירים במחלקה לשירותים חברתיים ברמת השרון, בה השתתפו העותר והמשיבים לעתירה זו. לאחר דיון ממושך, הוסכם על "משמורת משותפת והשתתפות בהדרכה הורית", אלא שהמלצות אלה לא יושמו בפועל.

ביום 30.07.2017, קבע בית הדין הרבני (כב' הדיין הרב י' שחור) כי:

> "התקבלה הודעת האגף לשירותים חברתיים במועצה המקומית רמת השרון כי מר א.ב. הודיע כי הוא אינו מעוניין להגיע למרכז הקשר בהרצליה לחידוש המפגשים עם ילדיו. בית הדין השקיע מאמצים רבים לסייע ולעזור לו לחידוש הקשר עם ילדיו, אך חוסר שיתוף הפעולה מצידו מהווה את הגורם המכריע לנתק הקיים בינו לבין ילדיו, ויש להצטער על כך. בית הדין נתקל לכל אורך הדרך בהאשמות אין סוף מצידו לכל הגורמים המטפלים כולל שירותי הרווחה ובית הדין... צר לנו שמר א.ב. רואה רק את עצמו, ולא מוכן לעשות את המינימום הדרוש להעניק לילדיו את דמות האב... אנו פונים למר א.ב. לשקול את הדברים בכובד ראש, ואולי הוא יתעורר לשנות את הליכותיו ולפעול בהתאם להנחיות הגורמים המטפלים, ויפסיק לאלתר את מסכת התלונות שאין להם שום בסיס".

בהמשך ההליכים, ביום 10.01.2018, אסר בית הדין הרבני (כב' הרכב הדיינים: הרב י' שחור; הרב י' מרוה; והרב ש' לביא), על העותר להתקרב למגורי גרושתו וילדיו, וכן לבית הספר של ילדיו, ברדיוס של חמש מאות מטרים. בית הדין הרבני הבהיר, כי "כל קשר של האב עם ילדיו יהיה בתיאום עם שירותי הרווחה רמת השרון ומרכז קשר".

למען שלמות התמונה, יצויין כי העותר הגיש שתי עתירות נוספות לבית משפט זה (בג"ץ 5459/17; ובג"ץ 8064/17), במסגרתן הלין על התנהלותם של בית הדין הרבני; של גורמים בייעוץ המשפטי לשיפוט הרבני; של בית הדין הרבני הגדול; ושל גורמים מנציבות תלונות הציבור על שופטים. במסגרת עתירות אלה, נטען על ידי העותר כי אופן ניהול ההליכים בבית הדין הרבני האזורי הוטה לחובתו; וכי נגרם לו עוול במסגרת ההליכים שהתנהלו בעניינו. עתירות אלו נדחו על הסף על ידי בית משפט זה, בשל אי מיצוי הליכים והעדר עילה להתערבות.

תמצית העתירה

4. כאמור, עתירה זו מופנית בעיקרה כלפי התנהלותם של עובדי ציבור, ועובדים סוציאליים באגף הרווחה בעיריית רמת השרון, במסגרת הטיפול להסדרת זמני שהות של העותר עם ילדיו. ייאמר כבר עתה, כי הטענות שהועלו בעתירה דנן נטענו בכוללניות ומבלי שהוצגה כל תשתית לתמיכה בנטען על ידי העותר.

בעתירתו, מעלה העותר טענות רבות כלפי התנהלותם של עובדי רווחה שונים בעיריית רמת השרון, בקשר לטיפול בו ובמשפחתו. לגישת העותר, "לא רק [שהמשיבים] לא מלאו את תפקידי האגף ועובדיו, אף התנכלו ופעלו במכוון נגד האב,

שמשמע אחת היא נגד הילדים". בין היתר, נטען על ידי העותר כי פקידת הסעד שמונתה על ידי בית הדין הרבני לא בדקה את טענות העותר "ואף כל הזמן תקפה את העותר"; כי העותר "פונה לרווחה ולבית הדין ואף אחד מהגורמים לא מסייע לילדים ולקשר של האב לילדים"; וכי העובדת הסוציאלית "לא מוכנה לתאם מרכז קשר בתל אביב למרות שהעותר נכה והילדים על פי דין במשמורת משותפת גם בתל אביב וגם ברמת השרון". בתשובתו לתגובתם המקדמית של המשיבים, נטען על ידי העותר כי המשיבים בחרו שלא להתייחס לטענות המופיעות בעתירה, והם הסתפקו בהעלאת טענות כוללניות, תוך תיאורו כ"אדם הבורח מהחוק ומוכן לומר כל דבר על מנת לנמק עצמו מהעבירה"; וכי יש לחייבם להשלים את תגובותיהם המקדמיות, כך שייתנו מענה ראוי לטענותיו בעתירה. בהמשך תשובתו, חזר העותר על מרבית טענותיו כפי שהועלו בעתירתו; וכן פירט לאילו גורמים הוא פנה, טרם שהגיש את עתירתו זו.

יצויין, כי העותר הגיש בקשה להסרת החיסיון בתיק, בטענה כי התיק אינו עוסק בקטינים; וכי בעניין זה זכותו של הציבור לדעת, שעה שמדובר בעובדי ציבור.

תגובת המשיבים

5. בתגובתם המקדמית של המשיבים 1-8, שניתנה באמצעות הלשכה המשפטית של עיריית רמת השרון, נטען, כי העותר לא מיצה את ההליכים הקבועים בדין, לעניין השגותיו ותלונותיו כלפי הרשות המקומית ועובדי הציבור הפועלים במסגרתה, וכי בית משפט זה אינו מהווה "גורם חקירתי או ערכאת ערעור ו/או בקרה כשהליכים משפטיים טרם מוצו על ידו". לשיטת המשיבים 1-8, טענות בדבר "אי עמידה בהחלטות שיפוטיות", או "דיווחי שקר וחצי אמיתות בתסקירים", אשר הועלו על ידי העותר, ראוי שתתבררנה בערכאות המתאימות או בפני הגורמים האמונים על כך. עוד נטען על ידי המשיבים 1-8, כי דין העתירה להימחק מחמת העדר עילה, שכן העותר לא הציג כל ראיה לקיומו של שיקול פסול כלשהו בפעולת המשיבים, ולא הצביע על עילה להתערבותו של בית משפט זה. המשיבים 1-8 הוסיפו וטענו, כי עומדת להם חזקת תקינות המעשה המנהלי, ואין בעתירה זו כדי להביא לסתירתה.

לגופו של עניין, נטען על ידי המשיבים 1-8, כי העתירה מעלה טענות בלתי מבוססות המטילות רפש בעובדי ציבור מסורים; וכי ניסיונו של העותר לטעון כי המשיבים גרמו לפגיעה מכוונת בילדיו, הינו "מופרך ובלתי נכון". בהמשך נטען על ידי המשיבים 1-8, כי נציגי העירייה קיבלו תשובות מגורמים שונים בעניינו של העותר המעידות על קשיים בהתנהלות עימו, עד כדי חוסר יכולת מצד אגף הרווחה להמשיך

ולקדם את נושא הסדרי הראייה בין העותר לילדיו. עוד נטען על ידי המשיבים 1-8, כי "העותר מתנהל כנגד עובדי העירייה באמירות בלתי ראויות ובלתי מקובלות, הכפשות, האשמות, איומים בתביעות ולעיתים אינו משתף פעולה. יתרה מכך, העותר הינו עותר סדרתי". לסיכום, נטען על ידי המשיבים 1-8, כי העתירה נחזית כניסיון להרתיע עובדי ציבור הפועלים מתוקף סמכותם החוקית לעשות את המוטל עליהם. זאת, תוך הטחת האשמות בלתי מבוססות ושקריות אודותיהם, ולפיכך יש לדחות את העתירה על הסף ולגופה, ולחייב את העותר בהוצאות.

אשר לבקשת העותר להסרת החיסיון לגבי פרטי העתירה, נטען על ידי המשיבים 1-8 כי משמעות הדבר היא הפיכת הדיון, בעניניה הפרטיים של משפחת העותר ושלו עצמו, להליך פומבי ופתוח, מקום בו חלים כללי חיסיון וסודיות בכל הנוגע לעניינם של המטופלים. עוד נטען, בהקשר זה, כי "הצבת העובדים בחזית ההליך המשפטי שהגיש העותר, באופן ששמם מופיע כמשיבים בעתירה... הינו פוגעני ובלתי נדרש". על יסוד האמור, נטען על ידי המשיבים 1-8 כי יש להותיר את חיסיון ההליך ופרטי המשיבים על כנם; ולהסיר את עובדי העירייה ועובדי הקבלן מכתב העתירה, באופן שרק עיריית רמת השרון תיוותר כצד להליך.

6. בתגובתו המקדמית של המשיב 9, המשמש כמפקח אזורי במשרד הרווחה, נטען כי הוא מוזכר רק כמי שהשתתף בוועדת התסקירים שנערכה בעניינם של העותר ומשפחתו, וכי הסעדים המבוקשים בעתירה, והעתירה באופן כללי, אינם מופנים כלפי משרד הרווחה, וממילא אינם מופנים כלפי המשיב 9 באופן אישי. אשר לסעד המבוקש, הנוגע לקיום חקירה על ידי המשטרה או על ידי מבקר המדינה, נטען על ידי המשיב 9 כי העותר לא ציין בעתירתו כי הוא פנה למי מגופים אלה בעניין זה, ולפיכך כי הוא לא מיצה את ההליכים העומדים לרשותו. עוד נטען על ידי המשיב 9, בהקשר זה, כי הסעדים המבוקשים ביחס לביצוע חקירות כאמור, כלל אינם מצויים בסמכותו של משרד הרווחה, ולפיכך דינם להידחות, וזאת בשל היעדר עילה להתערבות.

לאחר זאת, הבהיר המשיב 9, כי העותר פנה למשרד הרווחה מספר פעמים בטענות שונות, הנוגעות להתנהלותם של גורמי הרווחה בעיריית רמת השרון. המשיב 9 הוסיף וטען, כי לאחר פנייתו הראשונה של העותר למשרד הרווחה, נבדקו טענותיו לעומק, וביום 29.11.2016, ניתן לו מענה מפורט, בו נמסר כי "בשים לב להתקדמות וההסכמות שהושגו בוועדת התסקירים אין מקום להיכנס לטענות אשר עלולות לגרום לנסיגה בהתקדמות שהושגה". לטענת המשיב 9, ביום 17.01.2017, פנה העותר פעם נוספת למשרד הרווחה, ובמענה לפנייתו נאמר לעותר כי טענותיו, ביחס לטיפול שניתן

לבנו, "אינן נכונות"; וכי "עוד מעלה בדיקת הפיקוח, כי נוכח התנהגותך הפוגענית שאינה מווסתת לחלוטין וחשש להשלכות רעות של התנהלותך כלפי הקטינים, להתרשמות הפיקוח, בהחלט היה מקום לנוכחותו של עו"ס לחוק הנוער בוועדת התסקירים". עוד נטען על ידי המשיב 9, כי ביום 19.02.2018, פנה העותר פעם נוספת אל משרד הרווחה, בטענה כי "גורמי הרווחה בעירייה נמנעים מלקדם מפגשים שלו במרכז הקשר עם ילדיו". לדברי המשיב 9, לאחר בחינת טענות העותר, נשלח אליו מענה מפורט מטעם משרד הרווחה, ביום 08.03.2018, בו פורטו הניסיונות לתיאום המפגשים במרכזי הקשר השונים, תוך התייחסות להתנהלותו של העותר אשר הקשתה על קידום הדברים. על יסוד האמור, גורס המשיב 9 כי יש לדחות את העתירה על הסף, וזאת בשל היעדר עילה להתערבות.

אשר לבקשת העותר להסרת החיסיון, נטען על ידי המשיב 9 כי תוכנה של העתירה חושף פרטיהם של קטינים, המצויים בליבו של סכסוך גירושין, ומשכך יש לדחותה. עוד נטען, בהקשר זה, כי אין צורך אמיתי באזכור שמו המלא של המפקח האזורי מטעם משרד הרווחה, וכי די ברישום תוארו ותפקידו או רישום משרד הרווחה בכותרת ההליך, שעה שלא התבקש כל סעד פרטני ביחס אליו.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בעתירה ובתגובות לה, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף – מחמת אי מיצוי הליכים ומפאת היותה עתירה כוללנית.

דומה, כי מרבית טרוניותיו ותלונותיו של העותר, בכל הנוגע להתנהלותם של גורמי הרווחה בעניינו, דינן להתברר במסגרות המתאימות, שתפקידן לדון בהשגות על החלטות מעין אלה, ולא בפני בית משפט זה. העותר לא הראה, במסגרת עתירתו, כי הוא פעל למיצוי ההליכים, ובכלל זה לא פנה לגורמי חקירה רלוונטיים, ככל שלדעתו יש מקום לחקירה של נושא זה או אחר, טרם שהגיש את עתירתו זו. לפיכך, דין העתירה להידחות על הסף בשל אי מיצוי הליכים (בג"ץ 2440/18 קומבר נ' משרד הפנים (21.05.2018); בג"ץ 2617/18 פלוני נ' ביה"ד הרבני הגדול (30.04.2018)). יתר על כן, העתירה מנוסחת באופן כוללני, מבלי שהונחה כל תשתית עובדתית התומכת בטענות הקשות שהופנו כלפי המשיבים, וזאת בדומה לעתירותיו הקודמות של העותר נגד גורמים אחרים, וגם מסיבה זו יש לדחות את העתירה על הסף (בג"ץ 96/18 פלוני נ' ועדת המאוימים (11.04.2018); בג"ץ 79/17 אגבאריה נ' מדינת ישראל (4.1.2017)). יצויין, כי בית הדין הרבני נתן את דעתו להתנהלותו של העותר אל מול המשיבים, שעה שהורה לו "לשקול את הדברים בכובד ראש, ואולי הוא יתעורר לשנות את הליכותיו

ולפעול בהתאם להנחיות הגורמים המטפלים, ויפסיק לאלתר את מסכת התלונות שאין להם כל בסיס". על יסוד האמור, סבורנו כי לא הוצגה על ידי העותר כל עילה המצדיקה את התערבותו של בית משפט זה, באופן הטיפול ובהחלטות שהתקבלו בעניינו של העותר.

8. אשר לבקשת העותר להסיר את חיסיון ההליך, דינה להידחות. הננו סבורים כי יש להעדיף, בנידון דידן, את האינטרס הציבורי שבהגנה על עובדי ציבור, המטפלים בענייני רווחה ומשמורת ילדים, ושלא לחשוף את פרטיהם האישיים, משהדבר אינו נדרש במסגרת ההליך המשפטי. דברים אלה נאמרים ביתר שאת, שעה שהסרת החיסיון עשויה לחשוף את זהותם של הקטינים המעורבים בסכסוך, המתברר בפני בית הדין הרבני.

לסיום, נחזור על ההמלצה שכבר ניתנה לעותר בהליכים הקודמים שהתקיימו בפני בית משפט זה, כי טוב יעשה העותר אם יפנה לקבלת ייעוץ משפטי, שכן הטענות שהעלה הן בעתירה זו והן בעתירות קודמות, אינן מהסוג שבית משפט זה אמור לדון בהן.

9. סוף דבר, העתירה נדחית על הסף, ועמה גם הבקשה למתן צו ביניים.

לפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ט"ו בסיון התשע"ח (29.5.2018).

ש ו פ ט ש ו פ ט ש ו פ ט ת

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 18027180_I03.doc לש
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, supreme.court.gov.il